

Zdaniem strony skarżącej, zachowanie Komisji i Rady powoduje ich odpowiedzialność pozaumowną ze względu na to, że nie wzięły pod uwagę wyraźnie odznaczającej się kategorii przedsiębiorców działających w sektorze bananów, a mianowicie kategorii „niezależnych” producentów AKP (jako że są to producenci niesklasyfikowani jako podmioty gospodarcze, ani też nie uczestniczą oni w dużych grupach europejskich czy międzynarodowych) oraz nie przedsięwzięły stosownych kroków, by naprawić wynikłe z tego zaniedbania skutki, mimo że Komisja miała obowiązek zapobiegania zakłóceniom normalnych stosunków handlowych pomiędzy osobami zajmującymi różne miejsca w łańcuchu obrotu.

Strona skarżąca wskazuje ponadto na oczywiste przekroczenie przez Radę i Komisję granic swobodnego uznania podając pięć zarzutów:

- zarzut ustanowienia uregulowań, które sprzyjają praktykom antykonkurencyjnym;
- zarzut braku środków mających za zadanie złagodzić antykonkurencyjne skutki tych praktyk;
- zarzut naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz zasady pewności prawa;
- zarzut naruszenia zasady niedyskryminacji;
- zarzut naruszenia zasady swobody wykonywania działalności zawodowej.

Strona skarżąca wskazuje ponadto na naruszenie przez importerów art. 81 WE oraz art. 82 WE.

**Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2005 r. przez
Nederlandse Vakbond Verkenshouders i innych przeciwko
Komisja Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-151/05)

(2005/C 171/40)

(Język postępowania: niderlandzki)

Verkenshouders z siedzibą w Lunteren (Niderlandy), Mariusa Schepa zamieszkałego w Lopik (Niderlandy) i Nederlandse Bond van Handelaren in Vee z siedzibą w Hadze (Niderlandy), reprezentowanych przez Johannes Kneppelhout i Monique Charlotte van der Kaden.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną i zasadną,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący wnioskuje o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 grudnia 2004 r. uznającej koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem (Sprawa nr IV/M.3605 — SOVION/HMG).

Skarżący zarzucają Komisji naruszenie art. 2, 6 i 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾ („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”). Zdaniem skarżących Komisja niesłusznie przyjęła, że rzeczona koncentracja nie utrudnia konkurencji na rynku zakupów żywca wieprzowego na ubój oraz że nie prowadzi na odnośnym rynku do utworzenia pozycji dominującej. Skarżący podnoszą, że w określonych rozważaniach zaskarżonej decyzji Komisja przyjęła błędną definicję odnośnego rynku produktu włączając rynek macior do rynku trzody chlewnej. Ponadto zdaniem skarżących Komisja błędnie zdefiniowała rynek geograficzny.

Skarżący wskazują ponadto na naruszenie zasady uzasadnienia i zasady staranności. Zdaniem skarżących Komisja nie dała im wystarczającej sposobności przedstawienia ich stanowiska, jak również nie uwzględniła dostarczonych przez nich informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, str. 1.